

การติสอนและการลงโทษ

เพราะบัญญัติเป็นประทีป และคำสอนเป็นแสงสว่าง และคำตักเตือน
เพื่อการสั่งสอนเป็นทางแห่งชีวิต -สุภาซิต 6:23

คนที่สงวนไม้เรียวก็เกลียดบุตรชายของตน แต่คนที่รักเขาย่อมหมั่นตี
สอนเขา -สุภาซิต 13:24

จงตีสอนบุตรชายของเจ้าเมื่อยังมีความหวัง อย่างจงใจให้เขาพินาศไป
สุภาซิต 19:18

การเขี่ยนทีให้เป็นบาดแผลก็ขจัดความชั่วเสีย การโอบยตีชำระล้างส่วน
ลึกภายใน -สุภาซิต 20:30

อย่าละเลยการตีสอนเด็ก เพราะถ้าเจ้าตีเขาด้วยไม้เรียว เขาจะไม่ตาย
ถ้าเจ้าตีเขาด้วยไม้เรียว เจ้าจะช่วยชีวิตเขาให้พ้นจากแดนคนตาย ลูก
เอ๋ย ถ้าใจของเจ้ามีปัญหา ใจของข้าเองก็จะยินดีด้วย
สุภาซิต 23:13-15

จงตีสอนบุตรของเจ้า และเขาจะให้เจ้าสบายใจ เขาจะให้ความปิตินดี
แก่เจ้า -สุภาซิต 29:17

ส่วนท่านทั้งหลายที่เป็นบิดา อย่ายั่วบุตรของท่านให้เกิดโทสะ แต่จง
เลี้ยงดูพวกเขาด้วยการสั่งสอนและการเตือนสติตามหลักขององค์พระผู้
เป็นเจ้า -เอเฟซัส 6:4

บิดาทั้งหลายก็อย่ายั่วบุตรของตนให้ขัดเคืองใจ เพื่อว่าพวกเขาจะไม่ท้อ

ใจ - โครโลสี 3:21

แต่ท่านจงดำเนินต่อไปในสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วและเชื่ออย่างมั่นคง และท่านก็รู้ว่าท่านเรียนมาจากใคร และตั้งแต่เด็กมาแล้ว ท่านก็ได้เรียนรู้พระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งสามารถให้ปัญญาแก่ท่านในเรื่องความรอด โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ -2 ทิโมธี 3:14-15

การที่สอนทุกอย่างดูไม่น่ายินดีเลยในเวลานั้น แต่น่าเศร้าใจ แต่ภายหลังก็ก่อให้เกิดผลคือสันติสุขและความชอบธรรม แก่บรรดาคนที่ถูกฝึกฝนโดยการที่สอนนั้น -ฮีบรู 12:11

การที่สอนของพระเจ้าเป็นตัวอย่าง

พระยาห์เวห์ทรงเลี้ยงดูข้าพเจ้า ดุจเลี้ยงแกะ ข้าพเจ้าจะไม่ขัดสน พระองค์ทรงทำให้ข้าพเจ้านอนลงที่ทุ่งหญ้าเขียวสด พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปริมน้ำแดนสงบ พระองค์ทรงคืนความสดชื่นแก่ชีวิตข้าพเจ้า พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปในทางชอบธรรม เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ แม้ข้าพระองค์ จะเดินฝ่าหุบเขาเงามัจจุราช ข้าพระองค์ไม่กลัวอันตรายใดๆ เพราะพระองค์สถิตกับข้าพระองค์ คทาและธำมรงค์ของพระองค์ปลอมโยนข้าพระองค์ -สดุดี 23:1-4

ข้าแต่พระยาห์เวห์ ผู้ที่พระองค์ทรงที่สอนก็เป็นสุข คือผู้ที่พระองค์ทรงสอนจากธรรมบัญญัติของพระองค์ -สดุดี 94:12

ความยำเกรงพระยาห์เวห์เป็นจุดเริ่มต้นของความรู้ คนโง่ย่อมดูหมิ่น

ปัญญาและการสั่งสอน - สุภาซิต 1:7

ลูกเอ๋ย อย่าดูหมิ่นพระดำรัสสอนของพระยาห์เวห์ และอย่าเบื่อหน่าย
พระดำรัสเตือนของพระองค์ เพราะพระยาห์เวห์ทรงรักเตือนผู้ที่
พระองค์ทรงรัก ดังบิดาตักเตือนบุตรที่เขาโปรดปราน

สุภาซิต 3:11-12

และท่านได้ลืมนึกคำเตือนที่พระองค์ทรงเตือนพวกท่านในฐานะที่เป็นบุตร
ว่า “บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าละเลยต่อการตีสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
และอย่าท้อใจเมื่อพระองค์ทรงตักเตือน เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรง
ตีสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก และเมื่อพระองค์ทรงรับใครเป็นบุตร
พระองค์ก็ทรงเขียนตีคนนั้น” ท่านทั้งหลายจงสู้ทนเอาเถอะเพราะ
เป็นการตีสอน พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อท่านเหมือนท่านเป็นบุตรของ
พระองค์ เพราะว่ามีบุตรคนไหนบ้างที่บิดาไม่ตีสอน? แต่ถ้าท่าน
ทั้งหลายไม่ได้ถูกตีสอนเช่นเดียวกับคนอื่น ๆ ท่านก็ไม่ใช่บุตร แต่เป็นลูก
นอกกฎหมาย ยิ่งไปกว่านั้น เราทั้งหลายมีบิดาเป็นมนุษย์ที่ตีสอนเรา
และเราก็นับถือบิดานั้น เราจึงยังควรอยู่ใต้บังคับของพระบิดาแห่งจิต
วิญญาณ และดำรงชีวิตอยู่ไม่ใช่หรือ? เพราะบิดาที่เป็นมนุษย์ตีสอนเรา
เพียงชั่วเวลาเล็กน้อยตามความเห็นดีเห็นชอบของพวกเขา แต่
พระองค์ทรงตีสอนเพื่อประโยชน์ของเรา เพื่อเราจะมีส่วนในความ
บริสุทธิ์ของพระองค์ การตีสอนทุกอย่างดูไม่น่ายินดีเลยในเวลานั้น แต่
น่าเศร้าใจ แต่ภายหลังก็ก่อให้เกิดผลคือสันติสุขและความชอบธรรม
แก่บรรดาคนที่ถูกฝึกฝนโดยการตีสอนนั้น - ฮีบรู 12:5-11

ถ้าพวกท่านขวนขวายทำดี ใครจะทำร้ายพวกท่าน -1 เปโตร 3:13

การประทานรางวัลของพระเจ้าเป็นตัวอย่าง

(ผมหาข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับการประทานรางวัลให้แก่ลูกให้ได้ คือคงจะ
เพราะว่าเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะต้องพูด และความสำคัญก็ไม่ได้เท่ากับการ
ดีซ็อน เราได้รับสิ่งดีๆ จาก พระคุณทั่วไป (common grace) ของพระเจ้า
อยู่แล้วก็เลยความสำคัญที่จะได้รับจากพ่อแม่ก็ลดลง อย่างไรก็ตามผม
ก็ยังคิดว่าเป็นความคิดที่ดีที่จะให้รางวัลกับลูกเวลาลูกทำอะไรรที่ถูกต้อง
คงจะต้องเป็นรางวัลเล็กน้อยๆ แต่ให้เด็กๆ เข้าใจแนวคิดที่ว่า พระเจ้าก็
จะลงโทษสิ่งที่ผิด และจะให้รางวัลกับการกระทำดีๆ ต่างๆ)

ภายหลังสิ่งเหล่านี้พระดำรัสของพระยาห์เวห์มาถึงอับรามทางนิมิตว่า
“อับรามเอ๋ย เจ้าอย่ากลัวเลย เราเป็นโล่ของเจ้า บำเหน็จของเจ้าจะ
มากมายนัก” -ปฐมกาล 15:1

จงปีติยินดีในพระยาห์เวห์ และพระองค์จะประทานตามใจปรารถนา
ของท่าน -สดุดี 37:4

“เราคือพระยาห์เวห์ตรวจค้นดูจิต และทดสอบดูใจ เพื่อให้แก่ทุกคน
ตามพฤติการณ์ของเขา ตามผลแห่งการกระทำของเขา”

เยเรมีย์ 17:10

“จงระวัง อย่าทำศาสนกิจเพื่ออวดคนอื่น ถ้าทำอย่างนั้นท่านทั้งหลาย
จะไม่ได้รับบำเหน็จจากพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ -มัทธิว 6:1

แต่พวกท่านจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรมของ
พระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงนี้ให้ -มัทธิว 6:33

เพราะว่าเมื่อบุตรมนุษย์จะเสด็จมาด้วยพระรัศมีของพระบิดา พร้อมด้วย
ด้วยบรรดาทูตสวรรค์ของพระองค์ แล้วพระองค์จะทรงตอบแทนแต่ละ
คนตามการกระทำของเขา -มัทธิว 16:27

นายจึงตอบว่า ‘ดีแล้ว เจ้าเป็นบ่าวที่ดีและซื่อสัตย์ เจ้าซื่อสัตย์ในของ
เล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของจำนวนมาก เจ้าจงร่วมยินดีกับนาย
ของเจ้าเถิด’ -มัทธิว 25:21

จงขายของที่ท่านมีอยู่และทำทาน จงทำถุงใส่เงินสำหรับตนซึ่งไม่รู้จักเก่า
คือมีทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ซึ่งไม่รู้จักหมดสิ้น ที่ขโมยไม่ได้เข้ามาใกล้
และที่ตัวแมลงไม่ได้ทำลาย เพราะว่าทรัพย์สมบัติของพวกท่านอยู่ที่ไหน
ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย -ลูกา 12:33-34

บนรานั้นถ้าใครจะก่อขึ้นด้วยทองคำ เงิน เพชรพลอย ไม้ หญาแหง
หรือฟาง การงานของแต่ละคนก็จะปรากฏให้เห็น เพราะวันพิพากษานั้น
จะสำแดงให้เห็น คือจะถูกเผาให้เห็นด้วยไฟ และไฟนั้นจะพิสูจน์ว่าการ
งานของแต่ละคนเป็นอย่างไร ถ้าการงานของใครที่ก่อขึ้นทนอยู่ได้ คน
นั้นก็จะได้บำเหน็จ ถ้าการงานของใครถูกเผาไหม้ไป คนนั้นก็จะได้รับ
ความสูญเสีย ส่วนตัวเขาเองจะรอด แต่เหมือนดังรอดจากไฟ

1 โครินธ์ 3:12-15

เพราะว่าเราทุกคนจำเป็นต้องปรากฏตัวต่อหน้าบัลลังก์ของพระคริสต์

เพื่อแต่ละคนจะได้รับสิ่งที่สมกับการกระทำในกายนี้ ไม่ว่าจะดีหรือชั่ว
2 โครินธ์ 5:10

อย่าให้เราเมื่อยล้าในการทำดี เพราะว่าถ้าเราไม่ตั้งใจแล้ว เราก็จะเก็บ
เกี่ยวในเวลาอันสมควร -กาลาเทีย 6:9

เพราะพวกท่านรู้ว่าใครทำความดีอะไรไว้ ก็จะได้รับอย่างนั้นจากองค์
พระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าจะทาสหรือไท -เอเฟซัส 6:8

ไม่ว่าพวกท่านจะทำสิ่งใด ก็จงทำด้วยความเต็มใจเหมือนทำถวายองค์
พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนทำต่อมนุษย์ ท่านทั้งหลายก็รู้ว่า ท่านจะ
ได้รับมรดกจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นบำเหน็จ เพราะท่านกำลังรับใช้
พระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ -โคโลสี 3:23-24

ส่วนพวกที่มั่งคั่งในชีวิตนี้ จงกำชับพวกเขาไม่ให้เย่อหยิ่ง หรือมุ่งหวังใน
ทรัพย์ที่ไม่ยั่งยืน แต่ให้มุ่งหวังในพระเจ้าผู้ประทานทุกสิ่งแก่เราอย่าง
บริบูรณ์ เพื่อให้เราได้ชื่นชม จงกำชับพวกเขาให้ทำการดี ให้ทำการดี
มากๆ ให้เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และแบ่งปัน การทำเช่นนี้เป็นการสะสมทรัพย์ที่
เป็นรากฐานอันดีสำหรับตนในภายหน้า เพื่อพวกเขาจะยึดมั่นในชีวิต
คือชีวิตที่แท้จริงนั้น -1 ทิโมธี 6:17-19

เพราะว่าพระเจ้าไม่ทรงอธรรมที่จะทรงลืมการงานของพวกท่านและ
ความรักที่พวกท่านแสดงต่อพระนามของพระองค์ คือการปรนนิบัติ
พวกธรรมิกชนนั้น ดังที่พวกท่านยังปรนนิบัติอยู่ -ฮีบรู 6:10

แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะไม่เป็นที่พอพระทัยเลย เพราะว่าผู้ที่จะมา

เฝ้าพระเจ้านั้น ต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และพระองค์
ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จแก่คนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์

ฮีบรู 11:6

คนที่สู้ทนต่อการทดลองใจก็เป็นสุข เพราะเมื่อเขาผ่านการทดสอบแล้ว
เขาจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิตที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับคนทั้งหลายที่รัก
พระองค์ -ยากอบ 1:12

“นี่แน่ะ เราจะมาในเร็วๆ นี้ และจะนำบำเหน็จของเรามาด้วย เพื่อตอบ
แทนตามการกระทำของแต่ละคน -วิวรณ์ 22:12

